

خویدندنه وهیه ک بو رۆمانی (پیره میرد و زه ریا)

بیتهزاد قادری
(مهريوان)

"ئیرنست هیمینگوهی" (۱۸۹۹-۱۹۶۱)، نووسه و رۆژنامه نووسیکی ئەمریکییه و یه کیکه له باشتترین نووسه رانی رۆمان و چیرۆک له جیهاندا، له سالی ۱۹۵۴ خه لاتى نۆبلى له ئەدهب وهرگرتوه، یه کیک له هۆکاره گرینگه کانی بردنه وهی نۆبته که ی، نووسینی رۆمانی "پیره میرد و زه ریا" بووه.

هیمینگوهی هه ر له لاوتیدا وهک هه والئیر بو رۆژنامه ی "کنساس ستار" کاری کردوه و له سالی ۱۹۱۸ دا و له کۆتایی دووه مین شه ری جیهانیدا، وهک خو به خش له گه ل "مانگی سووری ئیتالیا" کاری کردوه و به ئەسته م برینداربووه و چهند مانگیک له نه خو شخانه که وتوه و نه شته رگه ربیه کی زۆریشی بو کراوه، که چاک بووه ته وه، نیشه انه ی ئازایه تی وهرگرتوه و پله ی "مولازمیشی" پی دراوه.

هیمینگوهی له سالی ۱۹۵۳ دا خه لاتى "پولیتزه ری" ئەمریکی وهرگرتوه، خه لاتى نۆبلى له ویتزه دا، توانیویه تی جی قامکی خو ی له ویتزه ی ئەمریکادا دابنیت و بووه ته

یه کیک له پیگه گرینگه کانی ئەده بی ئەمریکی.

له کۆتایی ژبانیدا، هیمینگوهی له ولاتی "کوبا" دا جیگیر بووه و تووشی نه خو شی دهروونی بووه و له سالی ۱۹۶۱ دا خراوه ته نه خو شخانه و له دوای ئەوه ی له نه خو شخانه ده رچوو، هه ر له سالی ۱۹۶۱ دا به و چه که ی که باوکی به دیاری و بو راوکردن بو ی کپیوو، خو ی کوشت و گیانی له ده ست داوه.

ده گوتريت رۆمانی "پیره میرد و زه ریا"، هیچ کات کۆن نابیت! چونکه تا سروشت و جیهان بوونی هه بیت، زه ریایش هه ر هه یه و تا زه ریایش هه بیت، پیره میردی ماسیگریش هه ر هه یه. "سانتیاگو"، پیره میردی ماسیگر، نموونه یه که له مرۆقیکی راسته قینه و زه ریا و ماسی و کۆسه ماسیش، هیمایه کن له ژیان.

"سانتیاگو"، پیره میردیکی ماسیگره، خه لکی "هاقانا" یه که به به له مه که ی له زه ریادا راوه ماسی ده کات. چوار رۆژ تیده په ریت و ته نانه ت ماسییه کیش راو ناکات، خه لک ده لئین تووشی چاره ره شی بووه. "مانۆلیو" کورپکی تازه لاوی

دلۆقانه که ماوه‌یه‌ک له به‌له‌مه‌که‌ی پیره‌مێرددا کاری ده‌کرد، به‌لام دایک و باوکی گوتبوویان که پیره‌مێرد تووشی چاره‌ره‌شی بووه و ئیتر نابێ کوره‌که‌یان له به‌له‌مه‌که‌ی ئه‌ودا کار بکات، به‌لام ههر کات که ده‌یدی پیره‌مێرد ئیواران به‌دهستی به‌تاله‌وه ده‌گه‌رێته‌وه، ناربه‌حه‌ت ده‌بوو؛ جار جار چیشتی بۆی ده‌برد و په‌رداخێک قاوه و رۆژنامه‌ی بۆ ده‌کری و ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ گه‌توگۆیان ده‌کرد، ئه‌م تازه‌لاوه‌ که له ته‌مه‌نی پێنج سالییه‌وه له لای پیره‌مێرد کاری کردبوو، هه‌ستییکی تایبه‌تی بۆی هه‌بوو، پیره‌مێردیش وه‌ک مندالی خۆی، خۆشی ده‌ویست، ئه‌م کوره‌ پیره‌مێردی به‌گه‌وره‌ترین و به‌هێزترین ماسیگر ده‌زانی و ده‌بیه‌رست.

بۆره‌تاری به‌یانیه‌که‌، وه‌ک هه‌میشه‌ پیره‌مێرد له‌ خه‌وه‌ هه‌ستاو به‌ به‌له‌مه‌که‌ی رێگای زه‌ریای گه‌رته‌پیش، کوره‌ تازه‌لاوه‌که‌یش شه‌وی به‌ر له‌ رۆشنتی پیره‌مێرد، ماسی تازه‌ و هه‌ندیک که‌لویه‌لی بۆی کړیوو. پیره‌مێردیش هه‌رچی له‌ که‌ناری زه‌ریا دوورتر ده‌بووه‌وه، زۆرتر هه‌ستی به‌ بۆنی خۆشی دلی زه‌ریا ده‌کرد، به‌رده‌وام سه‌ولتی لێ ده‌دا و ماسیه‌ی بالداره‌کانی ده‌دی و سه‌یری ره‌قه‌کانی ده‌کرد که هه‌ندیکیان زیاتر له‌ هه‌زار کیلۆ کیشیان هه‌بوو، هه‌موو ئه‌مانه، له‌نیو زه‌ریادا هاوڕێی پیره‌مێرد بوون. ئه‌و رۆژه‌ بریاری دابوو له‌ دوورترین شوێنی که‌ناری زه‌ریا، به‌ختی خۆی تاقی بکاته‌وه، له‌ناکاو هه‌ستی کرد یه‌کیک له‌ ته‌نافه‌کانی ده‌جوولێته‌وه؛

ته‌نافه‌که‌ ده‌کیشرا به‌ خواره‌وه‌ و پیره‌مێرد ته‌نافی زۆرتری ده‌دایه‌ ده‌میه‌وه‌ و به‌رده‌وام ده‌رۆشسته‌ خواره‌وه‌ و قورستر ده‌بووه‌وه، بی‌ری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که ماسیه‌کی زۆر گه‌وره‌ بووه‌ته‌ نیچیری، ماسیه‌که‌ مه‌له‌ی ده‌کرد و پیره‌مێردی به‌ شوێن خۆیدا راده‌کیشا. کات تیپه‌ری و وشکی له‌به‌ر چاویدا ون بووبوو؛ چاره‌یه‌ک بۆ پیره‌مێردیش نه‌ما‌بووه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی که به‌ سفتی ته‌نافه‌که‌ بگه‌رت و پال به‌ به‌له‌مه‌که‌یه‌وه‌ بدات.

له‌ناکاو ماسی به‌توندی ته‌کانیکی له‌ خۆی دا و پیره‌مێرد که‌وته‌ نیو به‌له‌مه‌که‌یه‌وه‌ و روخساری بریندار بوو! له‌گه‌ڵ خۆی بی‌ری ده‌کرده‌وه: "تا ئیستا ماسیه‌کی به‌و جۆره‌ به‌هێزم راو نه‌کرده‌وه! زۆر به‌ئاسایی ده‌توانیت له‌نیوم به‌ریت! به‌لام ئاگادار نییه‌ له‌گه‌ڵ کۆنه‌راوچیه‌کی به‌ئه‌زموندا تی ئالاوه‌".

رۆژ ته‌واو بووبوو و شه‌وه‌ و ها‌تبه‌وه‌سه‌ری و ماسیه‌که‌ به‌رده‌وام به‌له‌مه‌که‌ی به‌ شوێن خۆیدا راده‌کیشا؛ پیره‌مێرد هه‌ستی به‌ برسێتی و سه‌رما ده‌کرد؛ ده‌سته‌کانیشی بریندار بووبوون و خۆنیان لێ ده‌تکا، ماسیه‌کی له‌نیو به‌له‌مه‌که‌یدا هه‌ر به‌ کالی خوارد و ده‌سته‌ برینداره‌که‌یشی خستبووه‌ نیو ئاوه‌ سوپه‌که‌ی زه‌ریا و ده‌ری هیئا و سه‌یری ده‌ستی کرد و گوتی: "ده‌سته‌که‌م! پیم بلتی بزانه‌م حالت چۆنه‌؟ من ئه‌م هه‌موو کاره‌ به‌بۆنه‌ی تۆوه‌ ده‌که‌م".

جاریکیان ماسیه‌که‌ له‌ قوولایی زه‌ریاوه‌ هاته‌ سه‌ره‌وه‌ و پیره‌مێرد

توانی ببینیت؛ ماسیه‌کی گه‌وره‌ و زه‌به‌لاح که‌ جه‌سته‌ی دوو هینده‌ی به‌له‌مه‌که‌ی ده‌بوو! ده‌میکێ گه‌وره‌ی هه‌بوو و نیه‌یه‌کی درێژ و تیژی پێ بوو که وه‌ک شمشیر خۆی ده‌نواند، سه‌ری سوورما‌بوو و تا ئه‌و کات ماسیه‌کی به‌و جۆره‌ی راو نه‌کردبوو، ته‌نانه‌ت حیکایه‌تی ماسیه‌کی وه‌ها گه‌وره‌شی نه‌بیستبوو!

ماسیه‌که‌ به‌رده‌وام به‌له‌مه‌که‌ی راده‌کیشا؛ پیره‌مێرد هه‌ستی به‌ هیلاکییه‌کی زۆر ده‌کرد، ده‌سته‌کانی بریندار بووبوون و هه‌ستی به‌ نازاریکی زۆر ده‌کرد؛ پشتیشی زۆری بۆ هاتبوو، به‌ ته‌نافیکی تری، ماسیه‌کی تری گرتوو و خستیه‌ نیو به‌له‌مه‌که‌ی و به‌ کالی خواردی، ماسیه‌ گه‌وره‌که‌یش جار جار نزیکي به‌له‌مه‌که‌ ده‌بووه‌وه‌ و خۆی پيشانی پیره‌مێرد ده‌دا، جاریکی تر که‌ نزیکي به‌له‌مه‌که‌ بووه‌وه، پیره‌مێرد به‌ هه‌موو هێزیه‌وه‌ نیه‌یه‌کی کرده‌ نیو له‌شی ماسیه‌که‌وه؛ تۆزکی پێچوو که‌ دیتی ماسیه‌که‌ سه‌ر ئاو که‌وتوه‌.

ماسیه‌که‌ زۆر گه‌وره‌ بوو و پیره‌مێرد نه‌یده‌توانی تیکه‌ تیکه‌ی بکات و بیخاته به‌له‌مه‌که‌یه‌وه، بۆیه به‌ ته‌ناف به‌ به‌له‌مه‌که‌یه‌وه به‌سته‌یه‌وه، ماسیه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بوو وه‌ک ئه‌وه‌ ده‌بینرا که به‌له‌میکێ تر به‌له‌مه‌که‌یه‌وه به‌سته‌را‌یتته‌وه. پڕوای به‌ نیچیریکی وه‌ها نه‌ده‌کرد! له‌ رێگای گه‌رانه‌وه‌یدا، بی‌ری له‌ پاره‌که‌ی ده‌کرده‌وه‌ که له‌ فرۆشتنی ماسیه‌که‌ ده‌ستی ده‌که‌وت، له‌ناکاو یه‌که‌مین کۆسه‌ماسی هێرشی کردسه‌ر ماسیه‌که‌ی و تیکه‌یه‌کی لێ برد،

هه‌رچه‌ند پیره‌مێرد توانی به‌نێزه‌که‌ی کۆسه‌ماسییه‌که‌ بکوژیت، به‌لام ده‌یزانی که‌ به‌بۆنه‌ی بلا‌وبوونه‌وه‌ی خوینی ماسییه‌که‌ی له‌ زه‌ریادا، کۆسه‌ماسییه‌که‌ لێکی زۆرتر به‌ره‌و لای دێن.

پیره‌مێرد به‌ خۆی گوت: "پیاو بۆ شکست خواردن نه‌خوڵقاوه‌! پیاو ره‌نگه‌ له‌ نیتووجیت، به‌لام هه‌رگیز نابه‌زیت، کۆسه‌ماسی، ئاژه‌لێکی به‌هێزه‌ و هاوکات ژیر و بی‌ره‌حمه‌، به‌لام من له‌و ژیرترم". کات تیپه‌ری و کۆسه‌ماسییه‌که‌ لێکی زۆرتر ده‌رکه‌وتن و هه‌ر کام تیکه‌یه‌ک له‌ گۆشتی ماسییه‌که‌یان ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانبرد و پیره‌مێردیش به‌رده‌وام له‌ شه‌ریاندا بوو و هه‌ر جار به‌ شتیک لێیانی ده‌دا و چه‌ند دانه‌یشیانی کوشت؛ به‌لام کۆسه‌ماسییه‌که‌کان وازیان نه‌هێنا، جگه‌ له‌ ئێسکی ماسییه‌که‌، هه‌چی تریان بۆی نه‌هێلایه‌وه‌.

پیره‌مێرد ماندوو و برسی، بیری کرده‌وه: "نابی بیر له‌ شتانێکی پووج بکه‌مه‌وه‌، به‌خته‌وه‌ری شتیکه‌ که‌ به‌ روا‌ه‌تگه‌لێکی جی‌اواز ده‌رده‌که‌ویت". به‌هه‌یوری سه‌ولێ لێ دا و ته‌نیا بیری له‌ خانوه‌که‌ی و که‌ناره‌که‌ ده‌کرده‌وه‌. کاتیک ترووسکایی چراکانی که‌ناره‌که‌ی دی، گوتی: "چه‌ندیک به‌ئاسایی ده‌کریت شکست بخوین، من تا ئێستا بیرم نه‌ده‌کرده‌وه‌ که‌ شکست خواردن نه‌وه‌نده‌ ئاسایی بیت، ئێستا ده‌بی ببینم که‌ چ شتیک بووه‌ هۆی شکست خواردنی من: ده‌بوايه‌ نه‌وه‌نده‌ له‌ که‌ناره‌که‌ دوور نه‌که‌ومه‌وه‌".

گه‌بشته‌ که‌ناره‌که‌ و به‌له‌مه‌که‌ی به‌سته‌وه‌ و رو‌بشته‌وه‌ بۆ کوله‌که‌ی، روژی دوایی، هه‌م‌سووان باسی نه‌و ماسییه‌که‌ وه‌یه‌یان ده‌کرد که‌ پیره‌مێرد راوی کردبوو و ئیستا جگه‌ له‌ ئێسکی گه‌وره‌ و نێزه‌یه‌کی درێژ و تیژ، شتیکی لێ نه‌ما‌بووه‌. پیره‌مێردیش له‌ کوله‌که‌ی خه‌وتبوو و چ خه‌ویکی قورس دا‌یگرتبوو!

ئه‌م کورته‌ رو‌مانه‌ له‌ یه‌ک رسته‌دا: "چیرۆکی تیکۆشان و خۆراگرییه‌ بۆ ژیان"; له‌وێه‌ که‌ ژیان له‌ تیکۆشان و خۆراگریدا و اتا ده‌بیتته‌وه‌، پیره‌مێرد له‌ مملاتی تیکۆشاندا، برینه‌کانی خۆی قارا ده‌داته‌وه‌ و هه‌یج کات به‌ بۆنه‌ی ئیش و زه‌حمه‌ت و ته‌نیا، پاشه‌کشه‌ ناکات، فیر ده‌بیت که‌ تا کۆتایی و تا دوایه‌مین هه‌یزی، شه‌ر بکات؛ ئه‌م به‌رخودانه‌ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ بۆ خه‌لک پالنه‌وانیک بیت، به‌لکه‌ بۆ ئه‌وه‌یشه‌ که‌ له‌ دلی خۆیدا پالنه‌وان و به‌هه‌یز بێنیتته‌وه‌.

کۆسه‌ماسییه‌که‌کان و ماسییه‌کانیش به‌ برای خۆی ده‌زانیت و بۆ شه‌ری برای خۆی ده‌روات و بۆ مانه‌وه‌ له‌ ژیاندا، براکوژی ده‌کات! "یاسای مانه‌وه‌"ی قبوول کردوو و بۆ براکه‌ی نارحه‌ت ده‌بیت و توشی خه‌موکی ده‌بیت و بۆ خۆی به‌داخ ده‌بیت، چونکه‌ ده‌زانیت که‌ ئه‌م گه‌وشینه‌یه‌، ده‌بی گه‌وشینی مرۆف بیت.